Р Е Ш Е Н И Е
№ 3483

гр. София, 23.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова
ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова
Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **2874** по описа за **2014** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на Комисията за защита на потребителите срещу съдебно решение от 22.04.2013г. по нахд № 11267/2012г., постановено от СРС, НК, 102 състав, с което е отменено изцяло наказателно постановление № К - [ЕГН] от 30.01.2012г., издадено от Главен директор на ГД „Контрол на пазара” при К., с което на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 222 от З. от Закона за защита на потребителите (З.) за нарушение на чл. 127 ал. 3 от З..

В жалбата си жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на оспореното съдебно решение, като постановено в противоречие със закона и събраните доказателства. Твърди, че по делото безспорно е установено вмененото на наказаното лице нарушение, тъй като е установено, че за него като търговец съществува задължението да впише направената устна регламация на закупена от него стока в регистъра за предявените рекламации. Твърди, че придружаването на рекламацията с изискуемите документи и съответно нейната основателност или неоснователност, е ирелевантно към действията по нейното приемане, респективно към задължението на търговеца по чл. 127 ал. 3 от З. при предявяването й да я впише в регистъра. Иска

оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се потвърждава НП.
Ответникът по жалбата [фирма] не изпраща представител в открито съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.
Представителят на СГП прокурор Ютеров изразява становище, че жалбата е основателна и доказана и следва да бъде уважена.
След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.
За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че при издаването на оспореното наказателно постановление не са извършени нарушения на административно процесуалните правила. Приел е обаче, че неправилно и незаконосъобразно е била ангажирана административно наказателната отговорност на наказното лице, тъй като потребителят Г. И. при предявяването на рекламацията не представила всички изискуеми документи за обосноваването на правото си да предяви рекламация. Приел е в тази връзка, че И. е спазила изискването да предяви рекламацията усно и писмено /с обаждане по телефона и по и - мейл/, приложила е гаранционна карта и касова бележка за закупуване на стоката – бойлер. Приел е обаче, че не е посочила рекламационните си претенции, предпочитаният начин на удовлетворяване или размера на претенидаранат сума. Приел е, че в регистъра на чл. 127 ал. 3 от З. не се вписват всички оплаквания въобще, а само предявените по съответния законов ред. В тази връзка е приел, че при липсата на зазаконовите предпоставки за упражняване на правото на рекламация, за търговеца няма задължение за вписване в регистъра на всички изявления, а само на такива, които съдържат съответна претенция по чл. 124 от З.. В тази връзка е приел, че след като за наказаното лице не е възникнало задължение за вписване на рекламация в регистъра, то същият няма как и не е извършил вмененото му нарушение. За да постанови оспореното решение СРС е събрал и обсъдил всички относими към спора доказателства – писмени и гласни – разпита на свидетеля Ш. – актосъставител и Ц. – свидетел по акта.
На първо място съгласно разпоредбата на чл. 119 ал. 1 т. 3 от З. разписваща елементите, които трябва да съдържа търговската гаранция, един от тези елементи е начините на предявяване на рекламациите. Съгласно чл. 123 ал. 1 от З. потребителят има право да предяви рекламация и в случаите, когато не е предоставена търговска гаранция. Разликата в двата случая е в начините на удовлетворяване. Видно от разпоредбите на чл. 117 от З. търговската гаранция е свързана с поемане на задължение от страна на търговеца да отстрани несъответствие в продадена стока съобразно заложеното в договора за продажба. При нличието на предоставена търгоска гаранция съответно рекламацията се предявява с предявяването на правата, които съществуват за потребителя съобразно дадената от търговеца търговска гаранция. С усно обаждане, а и от представена по делото разпечатка от и – мейл, И. е предявила правата си по предоставената й търговска гаранция за закупен бойлер, като по този начине е предявила рекламация на стоката.
Съобразно чл. 127 ал. 1 от З. „Търговецът или упълномощено от него лице са длъжни да приемат рекламацията, ако тя е предявена своевременно“, а съобразно ал. 3 на същата разпоредба „При предявяване на рекламация лицата по ал. 1 задължително я

описват в регистъра“. Видно от цитираното в случай, че предявената рекламация е в срок, за търовеца възниква задължението да я приеме и съответно да я впише в регистара по чл. 127 ал. 3 от З.. Ирелевантно към това задължение е изискването за представяне на съответни документи по чл. 125 ал. 4 от З.. Представянето на тези документи е от значение за преценката за неоснователност или неоснователност на рекламацията, но няма отношение към задължението да бъде вписана рекламацията в регистъра. Освен това следва да се отбележи, че в случай на предявяване на рекламация без изискуеммите документи и следв вписването й в регистъра, с оглед на преценката за нейната основателонст, търговецъм може и следва да посочи на потребителя, че следва да представи съответни документи.
Въз основа на гореизложеното настоящия състав счита, че за наканото лице е възникнало задължение за вписване на предявената от Г. И. рекламация с предявяването на правата си по гаранцията. След като не го е направил, то законосъобразно е ангажирана неговата отговорност. В тази връзка и във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че незаконосъобразно и в противоречие със законовите разпоредби СРС е приел, че не са били налице предпоставките за ангажиране на административно – наказателната отговорност на ответинка по касация. Настоящият състав намира, че по делото от събраните доказателства безспорно е доказано вмененото на наказното лице нарушение, а именно, че не изпълнило задължението си по чл. 127 ал. 3 от З. за вписване в регистъра на рекламациите на предявена рекламация. За така установеното нарушение, с оспореното пред СРС НП законосъобразно е наложена санкцията по чл. 222 от З. в законоустановения в тази разпоредба минимум.
Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че съдебно решение от 22.04.2013г. по нахд № 11267/2012г., постановено от СРС, НК, 102 състав, е незаконосъобразно, постановено в противоречие със закона и следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се потвърждава НП.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 22.04.2013г. по нахд № 11267/2012г., постановено от СРС, НК, 102 състав, с което е отменено изцяло наказателно постановление № К - [ЕГН] от 30.01.2012г., издадено от Главен директор на ГД „Контрол на пазара” при К., с което на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 222 от З. от Закона за защита на потребителите (З.) за нарушение на чл. 127 ал. 3 от З. и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление № К - [ЕГН] от 30.01.2012г., издадено от Главен директор на ГД „Контрол на пазара” при К., с което на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 222 от З. от Закона за защита на потребителите (З.) за нарушение на чл. 127 ал. 3 от З..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: